

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobkyně **Mgr. Š. B.**, proti žalovanému **Úřadu městské části města Brna, Brno - střed**, se sídlem Brno, Dominikánská 2, **za účasti** společnosti Weka Real, spol. s r. o., se sídlem Brno, Anenská 2, zastoupené Mgr. Michalem Vávrou, advokátem v Brně, třída Kpt. Jaroše 13, v řízení o kasační stížnosti žalovaného a osoby na řízení zúčastněné proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2007, č. j. 30 Ca 46/2006 - 37, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalovaného **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 22. 8. 2007, č. j. 30 Ca 46/2006 - 37, bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2005, č. j. STU 01/0502248/000/003. Tímto rozhodnutím žalovaný, postupem dle § 88 odst. 4 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), povolil (na základě žádosti společnosti Weka Real, spol. s r. o.) odstranění stavby označené jako „*odstranění staveb provozního a technického charakteru na pozemcích parc. čís. X, X, X k. ú. Město B., obec B.*“; současně s tím, na základě § 62 citovaného zákona, rozhodl o povolení stavby označené jako „*Oprava a rekonstrukce B. 12, 14, 16, Brno, č. p. X, X, X pozemek parc. čís. X, X, X, k. ú. Město B., obec B. včetně přístavby garáží na pozemcích parc. čísl. X, X, X, k. ú. Město B., B.*“.

Proti tomuto rozsudku brojí kasační stížností žalovaný i osoba zúčastněná na řízení. Žalovaný svou kasační stížnost spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku, který odůvodnil (bez bližšího upřesnění) možností vzniku nenahraditelné újmy na jeho straně. Odkázal se v této souvislosti na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49.

Podle ustanovení § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 4 se užije přiměřeně.

Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

V projednávané věci je zřejmé, že žalovaný odvozuje možnost vzniku nenahraditelné újmy se svou povinností pokračovat ve správním řízení a řídit se přitom závazným právním názorem vyjádřeným v pravomocném rozsudku Krajského soudu v Brně, bez ohledu na to, že s tímto rozsudkem nesouhlasí a napadl jej kasační stížností (tento právní názor byl vysloven v judikátu, na nějž se stěžovatel odvolává). S tímto názorem se Nejvyšší správní soud neztotožňuje. Především je nutno uvést, že pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být kumulativně splněny všechny podmínky uvedené v ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., jak byly popsány výše; odkladný účinek může být přitom přiznán a působit nejen ve vztahu k prozkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí, k jehož přezkumu se dotýčné řízení před krajským soudem vedlo (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu č. 786/2006 Sb. NSS. Za situace, kdy není splněna byť jen jedna z podmínek pro přiznání odkladného účinku (zde kasační stížnosti), nelze tomuto návrhu vyhovět.

Jak již bylo výše uvedeno, zrušeným rozhodnutím žalovaného bylo jednak vydáno stavební povolení v intencích žádosti stavebníka - společnosti Weka Real spol. s r. o., jednak bylo v procesním režimu § 88 odst. 4 stavebního zákona povoleno odstranění blíže specifikovaných staveb. Za této situace tedy nemohou být povolené stavby realizovány a nemohou být též odstraněny stavby, jejichž demolice se stavebník domáhal. Z těchto skutečností však nelze bez dalšího dovodit vznik jakékoli újmy pro žalovaného, přičemž sluší upozornit, že ani z obsahu zrušeného správního rozhodnutí nevyplývá, že by na odstranění staveb byl naléhavý veřejný zájem. Tak by tomu bylo například za situace, pokud by šlo o stavby, které by svým technickým stavem ohrožovaly zdraví a život osob; v tomto případě by ovšem rozhodnutí o odstranění stavby nebylo vydáváno postupem dle ustanovení § 88 odst. 4 stavebního zákona. Namítá-li stěžovatel, že nenahraditelnou újmu lze spatřovat v jeho povinnosti vést dále řízení, za jehož účastníci by nově pojal i žalobkyni, ani tomuto tvrzení nelze přisvědčit. K této otázce se již opakovaně vyjádřil Nejvyšší správní soud (např. ve svém usnesení publikovaném pod č. 46/2004 Sb. NSS), kde zaujal právní názor, dle kterého samotným zrušením rozhodnutí správního orgánu a vrácením věci k dalšímu řízení ještě bez dalšího nehrozí tomuto správnímu orgánu nenahraditelná újma ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. a § 107 s. ř. s.

Lze tedy uzavřít, že žalovaný v řízení před Nejvyšším správním soudem neprokázal existenci jedné z imanentních podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, kterou je hrozba nenahraditelné újmy spojené s účinky napadeného rozsudku krajského soudu. Za této situace pak Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu